

Uit de pastorie – 18 oktober 2019

Wat achter ons ligt

Omdat ik de kopij dit keer vóór de zondag schrijf, kan ik nog niet schrijven over de diensten die achter ons liggen. De afgelopen week was ik veel op pad voor de Gereformeerde Bond; daarmee kon ik de verhouding tot het werk in de gemeente weer een beetje recht trekken omdat ik de afgelopen weken mijn meeste tijd aan het gemeentewerk moest besteden. Aan het werk voor het hoofdbestuur zit vaak de nodige reistijd en dat geeft me de gelegenheid om uitgebreid de radio te volgen. Schokkend (maar dat is al iets langer geleden) waren de discussies over kindereuthanasie. Achteraf is het de NOS erg kwalijk genomen dat de voorstanders alle ruimte kregen om hun argumenten breed uit te meten en dat mensen die er vragen bij hadden bij de weinige ruimte die ze al kregen ook fors tegengas kregen zoals prof. Theo de Boer (PThU). Op een heel waardige wijze maakte hij duidelijk dat euthanasie bij kinderen iets heel anders is dan bij ouderen. 'Ondraaglijk lijden' is in het geval van jonge kinderen ook het lijden van de ouders, betoogde hij, en euthanasie kan nooit een middel zijn om het lijden van ouders op te heffen. Hoe je er verder ook over denkt, je proeft wel met welke tijdgeest we te kampen hebben: een tijdgeest die geen raad weet met lijden, omdat 'geluk' onze hoogste norm is geworden, geluk dat vooral binnen de grenzen van ons aardse leven gerealiseerd moet worden. Als klap op de vuurpijl begon men in de Tweede Kamer vragen te stellen bij de mogelijke strafbaarheid van uitspraken in de Nashville-verklaring en de prolife-folder die Nederlandbreed verspreid wordt. Nota bene! De hooggeroemde vrijheid van mening en meningsuiting (vooral tot principe verheven in linkse en rechtse partijen die democratie voorstaan) keert zich tégen mensen die een ál te uitgesproken mening hebben.

Voelen we met elkaar wat voor een geestelijke strijd zich afspeelt (zie Ef.6:12)? Hebben we daar oog voor? En strijden wij die strijd mee? Laten de kerken en gemeenten, ook in onze regio, zich verbinden tot een muur van gebed. In onze gebeden denken we niet het minst aan politici die met wijsheid en liefde vanuit het Woord van God in de vergaderingen spreken.

Wat voor ons ligt

Vrijdagavond mag ik de weeksluiting in het Nieuwe Feithenhof leiden. De vorige keer dat ik er was, ging onder het Bijbellezen het brandalarm af. Hoewel het best lang duurde voordat de sirene het zwijgen was opgelegd, bleef iedereen rustig en konden we de weeksluiting voortzetten. Dit is iets waar we heel zuinig op moeten zijn. Ik kies altijd heel bekende psalmen, waardoor nagenoeg iedereen (uit het hoofd!) meezingt, ook de mensen die aan Alzheimer en verwante ouderdomsziektes lijden. Wat is dat ontroerend! De Heere verheerlijkt Zich erin. Zijn barmhartigheid en nabijheid wensen we alle bewoners van het Nieuwe Feithenhof toe, maar spreken ook een woord van dank uit aan het adres van het hardwerkende personeel en de enthousiaste vrijwilligers. Dat geldt ook voor de vele harde werkers in andere huizen.

Zondag hoop ik beide diensten in Hervormd Driesum te leiden. De middagdienst daar begint om 14 uur, dus ik moet op tijd terug kunnen zijn voor de avonddienst in de Oosterkerk. We staan dan stil bij de grote vragen van het lijden in deze wereld en de vragen die ons daarover vanuit de wereld gesteld worden. Vanwege de persoonlijke kant van deze vragen wijd ik er twee preken aan. De eerste is apologetisch, dus gericht op het beantwoorden van de vragen van buiten. De tweede preek is meer pastoraal, gericht op de vragen van 'binnen'. Deze tweede preek hoop ik op 1 december te houden, en na die dienst houden we een preekbespreking voor de jongeren van 15 jaar en ouder.

Na zondag begint een week herfstvakantie die we met ons gezin buiten onze landsgrenzen hopen door te brengen. In zekere zin zijn we als gezin al met z'n zevenen, omdat we in december ons eerste kleinkind hopen te ontvangen. Ik kan er niet mee zitten dat 'opa' ineens heel oud klinkt – ik ben er te

dankbaar voor dat de Heere een nieuwe generatie geeft voor wie we bidden dat Hij Zijn Naam erin verheerlijkt en voortplant!

Ten slotte

Uit de pastorie aan u en jullie allen een hartelijke groet in de Heere, mede namens mijn vrouw en de broeders Scherphof en Neervoort,

Uw A.J.M.